

TIẾNG-DÂN

La Voix du Peuple

GIÁ BÁN ... ĐỒNG-PRÁP ... NGOẠI QUỐC

Việc gì đến xót đến cuối cùng của nó.

GÔNG THUẾ MUỐI VÀO THUẾ ĐỊNH

Dân chúng tôi rất mong nhà nước bỏ độc quyền bán muối, nhưng không thể đảm phụ cái thuế tiêu thụ ngoại ngạch đó vào thuế chính ngạch, vì là bất công

Phàm một chánh lệnh gì mà chánh phủ thi hành, được lợi dầu thì nhân dân vẫn đời, mà có thiệt hại cho dân thì nhân dân cũng phải ngay cả mình, nhất là ngạch thuế mà đồng dân phải đảm phụ.

Năm ngoái, khoảng tháng 8-9, báo Sáo Mai, ông dân biểu Trần Bá Vinh có đề khởi cái thuyết 'gông thuế muối vào thuế định'...

Theo số thu về khoán muối là 4.200.000\$, số xuất là 1.500.000\$, 2 bên bỏ nhau, còn lợi cho nhà nước là 2.700.000\$, nên bố độc quyền muối thì công nhơ mất số tiền to ấy.

lên nổi, mà nay nghe các ông Hội đồng dân biểu lại đến thêm một ngạch thuế, thuế muối, là thuế ngoại ngạch lên nữa, phần đông đều lấy làm kinh ngạc.

Bởi vậy nên sau khi thấy cái đề án kia, nghe nhiều người bắt bình họ nói: «Cu Lê-quang - Liêm nay đã nhiều tuổi chắc có hơi lâu nên nghe lời người ta khuyên dục mà tháo ra bán để nghỉ ấy; còn các ông đại biểu ta, vì khiếp với những chữ số cụ thể mà ra mà không dám dị nghị, chớ thực ra theo nguyên tắc lập thuế thì xưa nay đóng vậy, không xử nào có cái trường hiệp định ngạch thuế «bỏ lớn» như vậy bao giờ.

1. Thuế muối là thuế tiêu thụ, tùy số tiêu thụ nhiều ít mà định, nay đem vào chánh ngạch, bắt người tiêu ít cũng chịu như người tiêu nhiều, như tên X nhà có làm mắm, ướp cá, tiêu một năm 500 kilô muối, còn tên Y tiêu mỗi năm chỉ 20 kilô, mà buộc chịu thuế như nhau là nghĩa gì?

Để gần hết năm 1936, xin nhắc các ngài nhớ kỹ tên mà gọi là tiền báo cho bán quân để tiền việc số sách cuối năm. Để mấy tháng nay, bản báo nhận được rất nhiều tin và bài ở các nơi gửi đến, rất cảm tâm lòng số: số của các ngài đối với TIẾNG-DÂN, mong các ngài nghĩ đến sự sống khổ nhọc của tôi báo.

CHUYỆN ĐỜI

Đức Thích-ca ở dưới quyền đức Gia-tô?

Cái gì? 25 tháng chạp tết xưa rồi cũng gọi là Tết Sinh nhật, hay là Tết Giáng sinh, tức là ngày đức Gia-tô giáng thế đã được một nghìn chín trăm ba mươi bảy năm nay.

Nhưng đức Thích-ca ra đời trước đức Gia-tô, nên đức Thích-ca mới là đấng cứu thế, còn đức Gia-tô chỉ là đấng cứu thế ở đời sau.

Tờ giấy bạc 1\$

Gần đây giấy bạc 1\$ của nhà Ngân mới phát hành, có tờ cỡ số 1 hoặc xanh bên góc khác nhau; lại có tờ bên phía trái chữ, hoặc đã 2 thứ: Quốc ngữ và Cao-mán, hoặc có thêm một thứ chữ Lào nữa, nhiều người dị nghị; nhưng đều là một cả.

Nhân viên sơ xe lửa đã đi làm

Nhân viên sơ xe lửa ở Saigon, Di-an, Tourchem và Musong-Man đình công, làm máy chiếu xe không chạy được, phải dừng autorail hoặc nhân viên Tây cầm máy lấy. Kéo dài cuộc đình công đến 3 ngày. Đứ chỉ đến 18 Décembre, tức cả đi làm, vì ông chánh lý sự đã chịu hòa hoãn đến chiều chẵn trước mặt quân thành tra lao động.

Sé đèn năm 1937

Gặp năm làm ăn tố-g thiểu, buôn bán ảm đạm, hay bị ốm đau, thì ai cũng mong cho cái năm ấy chóng qua, ngang ngồng chờ cái năm sau đến, hoa may gặp được thời may, vận đỏ. Đây là thường tình của mọi người, nhưng là dân quốc ta.

Qua sang năm, 1937, cái năm mà nhưt djan phải có, không thể chạy trốn đi đâu được. Mà cái năm may mắn cho anh em thợ thuyền vì loạt lao động sẽ thì hành ở Đông dương, tuy thì hành nhưng cũng vài đũa, song anh em lao động được nghỉ nửa ngày không mất tiền công, cũng đủ cho anh em gói nhiều hy vọng vào cái năm ấy và những năm sau nữa...

Còn chúng tôi, hạng dân vô sản, không phải làm lung ở các xưởng như thợ thuyền; số g làm nghề nông, bị mấy nhà giàu và gian hào hoạt lại để ép, chúng tôi lần lút ở thôn quê, ở lều sau lũy tre xanh, với hai bàn tay trắng, sống nhờ làm rẽ vụ: đất, cây thuế miếng ruộng, mảnh tay khoẻ chân thì còn đó ngày 3 bữa, rồi bị ốm đau thì chỉ chờ ông thầy echse đến đi sang thế giới khác.

Mới đây chúng tôi cũng nghe lời được Chính phủ Bình dân rất dễ ý đến hàng bán công lao khổ, các ông Dân biểu thường phổ biến việc quyền lợi cho dân, các nhà báo đăng tải nguyện vọng, ý kiến của người dân, tỏ ra ai cũng đồng lòng làm cho dân nghèo chúng tôi bởi sự khổ nạn; chúng tôi rất hy vọng vào chính sách khoáng hậu của Chính phủ, vào tâm lòng tốt sẵn của các nhà tại mặt, mong chúng sang năm 1937, cái năm mà chúng tôi mong sẽ hưởng được chút ơn? Nhưng thào ơi! chúng tôi để thấy đều thất vọng:

1/ Là trái sét từ Ich (N: 3683 ngày mùng 2 tháng mười) nộp thuế mới ngày 05/15, đầu đi có tờ thông tư số 571, ngày 6-8-36, nhắc các phủ huyện, tỉnh, đạo, ở Trung kỳ phải theo cho đúng thông tư số 21 ngày 30-5-34 của bộ Tài chánh để in định rõ ràng. Theo lời thông tư này, thì mỗi ngày từ Ich để cho dân hành định trong làng và không bị bắt nộp thuế được, lời lẽ đã minh bạch. Lại thêm hôm 9-10-36, quan Khâm Sứ Guillemain khi tiếp các ông Dân biểu tại tòa Khâm, trong bài diễn văn, ngài cũng có nhắc đến năm ngày từ Ich: «Hộ Kinh tế và Tòa khâm, ngày 9-8-36 đã thông tư về cách tính để nhắc lại cách thức dùng từ Ich: không được dùng từ Ich trong các công việc không quan hệ đến hương thôn, không được dùng từ Ich vào những việc làm quá xa làng, cũng cấm không cho bắt thuế từ Ich, nếu như các làng không thuận tình... Mà rất cực chúng tôi cũng sẽ phải đem đem gạo gói đi làm. Nhờ lại kỹ tư

MỘT ÔNG CHỦ QUẬN BỊ NGUNG CHỨC

Vụ Lý-vân-Bình bị 2 người Tây đánh chết tại Hà-tiên, vì nghĩ là ân-trần-bạc... (T.D. đã đăng). Nay quan Tổng đốc đã có lệnh ngưng chức ông chủ quận Nguyễn-duy-An. Lại có tin người Tây P. đã bị bắt giam.

LỜI DẶM NGU HIỆN Ở HUYỆN LỆ-THUY, PHÂN ĐỒNG THAN PHIÊN CHO QUAN HUYỆN LÀM VIỆC BÈ TRÉ

QUẢNG-BÌNH. - 1) DAN có việc gì đến kén quan, không bao giờ quan chịu xử cho đời thoát, dân phải kêu lình kêu tội rồi mới xong. Chớ mỗi việc mà phải kêu 5, 7 cái đơn, tiền kén vô cùng. 2) Việc tuần phòng trong hạt, quan không lưu tâm đến. Chính cái điểm canh trước cửa huyện, mà đêm nào chúng quanh cũng có ăn trộm, người ta là tiếp cứu, thì không có một tên đàn rào. Vì thế bọn trộm càng hoành hành. Chính nhà thầy như Công làm việc tại huyện, ông giáo Tray, ông giáo Hưng dạy học tại trường huyện và nhà ông lai Dião, ở xung quanh huyện đều bị ăn trộm vào khuôn đờ; nhà ông Côn ở trước mặt huyện cũng bị ăn trộm đến khuỷu phình mủ lon. Còn trong làng Cò lều (huyện lệ) thường có nhà bị ăn trộm. Xem thế đó, tất sự tuần phòng sơ suất là thế nào. Dân huyện Lệ-thủy than phiền như thế.

việc thế giới

TRUNG-HOÀ

Nga không can dự vào cuộc binh biến Trung-hoa, 18-12 - Đại sứ Nga tại Bắc Kinh tuyên bố với phóng viên một tờ báo Trung Hoa rằng Nga không can dự gì vào cuộc binh biến ở Tây an phủ, và khi ký không có một quân đội Nga nào ở Tây an phủ và Cam túc cả. Ông lại thêm rằng Nga vẫn trung thành độc lập và chính trị của Trung Hoa.

Nhật thí dụm riết

Thượng-hải, 20-12 - Đại sứ Nhật đến Nam kinh yết kiến Tổng trưởng Ngoại giao Trung Hoa. Đại sứ nói rằng sau Chính phủ Nam kinh chịu công tác với Nhật càng ngày càng nhiều. Nhật thì Nhật không thể giữ thái độ bình quân lạnh nhạt với thời cuộc được. Sự liên lạc với Nhật thời trước như thế sẽ có hại đến hòa bình ở Viễn đông và buộc Nhật phải tìm phương đối phó.

Tướng giới-Thạch vẫn còn bị giam

Thượng-hải, 20-12 - Tôn Khoa, con Tư đất Tiềm, tuyên bố rằng Tướng giới Thạch cấp được thả ra. Nhưng theo tin của Tướng tá Reuter của Anh, thì Tướng vẫn còn bị giam và chính phủ Nam kinh nhất định đánh lại quân Nhật ở Tây an phủ.

Chính phủ quốc phòng

Thượng-hải, 20-12 - Trương học Lương bị nhốt tại Tây an phủ Chính phủ quốc phòng ở không Nhật. Tướng dinh-Vân đã về Nam kinh Thượng-hải. - Tướng dinh Vân cũng bị bắt với Tướng giới Thạch đã được thả về Nam kinh, cũng có ý kiến Nam kinh về Tổng uỷ lãnh hội đàm, đã khởi các phương án để cứu Tướng giới Thạch; phương án này đã được Tướng giới Thạch đồng ý. Bị bắt Tổng uỷ Vân đã sang Tây an phủ đánh công Trương học Lương cầm quyền. Tướng dinh Vân sẽ đem binh của Tướng giới Thạch đi giải cứu cho Bộ trưởng và báo tin Thập tự nguyên Trương đi lại thành trung quốc Tây an phủ.

Các nhà ngoại giao Trung Hoa

Thượng-hải, 19-12 - Đại sứ Trung Hoa ở Berlin (Đức) đã khởi binh sang Frankfurt để gặp ông ủy tinh. Hai người lại có công dự hội nghị các nhà ngoại giao Trung Hoa phải sang Áo châu. Tại Berlin giới Mông cổ Thượng-hải, 19-12 - Ông Hoàng Thạch, thủ lĩnh dân Mông cổ, đã khởi địch định chiến ở Tuy viên để cho Chính phủ Nam kinh đối phó với quân Nhật ở Tây an phủ. (Xem tiếp qua trang 4 tới 6)

THƠ TÍN

Ô. Biết rõ... Tiên lương, Thạch-phà, Hà-tĩnh. Được bài nói bị trộm và bị đốn, ít đứa là người bị đốn số báo cao mới đăng được. Ô Ng p K. ở huyện Phó-Cát, Bình - định. Được bài nói bị trộm và bị đốn, ít đứa là người bị đốn số báo cao mới đăng được. Ô Đào-bộ) Tọa) Sông cầu. Được mandat 5000 của ông trả tiền báo đến 10 9 37.

VỤ BIÊN THỦ TẠI PHÒNG ĐỊA CHÍNH HÀNOI

M. Lavigne bị 6 tháng tù. Vụ biên thủ ở phòng Địa chính Hanoi, vừa rồi đã đem xử tại tòa Trưng trí Tây an, nhưng chưa tuyên án. Thì ngày 19-12-36, một phiên tòa đầu biệt hợp tuyên án như sau: M. Lavigne bị Ng. v. Pháo được trắng án về vụ biên thủ 5.263\$ của thành phố. Chớ kết án Lavigne 6 tháng tù về vụ biên thủ 1.573\$ của B. x. Tr. và 2450\$ của Ng. An. Nguyễn. Ng. v. Pháo bị 2 tháng tù về vụ biên thủ 29340 Nguyễn-bà-An bị 1 tháng tù cũng về vụ này. Pháo lại bị 2 tháng tù về vụ biên thủ 903\$ của Ng. th. Hội. Trưng 2 án làm một. Ng. viết-Duy 1 tháng tù. Tất cả mấy người hưởng bồi che tiền cáo là bồi thường.

SỮA NESTLÉ MIẾU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ sinh các nhà thương binh và các trường học Lyons & khắp Đông-Dương

THUỐC TRỊ BẠCH ĐẠI VÀ TỬ CUNG

Người ta thường hay đau và tử-cung, không gặp thuốc hay điều trị thì trở nên đau đớn, và thậm chí có thể tử vong...

VẬT QUÍ CHO KHÔNG LÂM PHƯƠNG (Vật này đã cứu trên 100 mạng rồi) Tôi có thể nói rằng Rắn Rít rất tài...

Trong phòng này, có dựng một bức ảnh một người đàn ông trẻ chừng ba mươi năm, ba mươi tám tuổi...

Bà-tước Mông-thế-tôn đương đứng nhìn bức ảnh, thì cảnh của một bên mở và bà-tước Mông-thế-tôn đương đứng nhìn bức ảnh...

Bà-tước Mông-thế-tôn đương đứng nhìn bức ảnh, thì cảnh của một bên mở và bà-tước Mông-thế-tôn đương đứng nhìn bức ảnh...

Bà-tước Mông-thế-tôn đương đứng nhìn bức ảnh, thì cảnh của một bên mở và bà-tước Mông-thế-tôn đương đứng nhìn bức ảnh...

VIỆC TRONG NƯỚC

giới thiệu ngày 11-12-36 của dân hòa việc. Vì trái đất gặp nạn đói nhiều nhà nghèo...

Định công từ bữa 4 Décembre, trên một ngôi chợ ở hàng Ba-sơn, ngày 18 Décembre đã đi làm. Tỉnh ra y 14 ngày đình công.

Thế giới sẽ không có bạn đêm chẳng? Đã có người la mấy vạn năm xưa mặt trời đi hết sức sẽ tiêu diệt đi...

VIỆC QUẢN CẤP KHỔNG CÔNG Quan trên nghị thế nào cho dân với!

Đàn đê kêu huyện nhiều lần, quan huyện bình vơi lý hương bác đưa dân, bắt dân phải về tuân theo cách hành động của lý hương.

ghe của họ, Huế, Nghệ, Hà, lên chỗ lớn (có được giấy phép của mấy bác cai cho đi)...

Khí nào có việc quan hệ cần phải làm gấp thì những thợ nào đang việc kỹ phải tạm không được nghỉ 1 ngày trong tuần lễ.

Thi-văn với thời-dại - một con Mát con Tôi tên là Trần-Mưu, làng Thuận-Minh, tỉnh Thuận-truyện, huyện Siab-khê...

Ngày nghỉ hàng tuần của thợ lương Về đây, có mấy tờ báo ở Bắc-Kỳ đăng tin rằng, chiều theo nghị định ngày 11 tháng mười năm 1936 của quan Toàn quyền...

Ngày nghỉ hàng tuần của thợ lương Về đây, có mấy tờ báo ở Bắc-Kỳ đăng tin rằng, chiều theo nghị định ngày 11 tháng mười năm 1936 của quan Toàn quyền...

Quan Thông - sứ Bắc-kỳ cho thi hành luật lao động tại các xưởng của nhà nước

Báo « ĐÔNG-PRÁP » vừa rồi đã đăng tờ thông tư của quan Thông-sứ Bắc-kỳ thi hành luật lao động ở ngoài thị trấn như sau:

Hôm 16 Décembre quan Thông-sứ Bắc-kỳ đã gửi một tờ thông tư cho các quan địa phương nói về việc thi hành luật lao động tại các xưởng của chính phủ Bắc-kỳ theo như dưới đây:

Đời làm việc: a) Bắt đầu từ 15 Décembre làm mỗi ngày 10 giờ; b) bắt đầu từ 1er Janvier 1937 làm mỗi ngày 9 giờ; a) bắt đầu từ 1er Janvier 1938 làm mỗi ngày 8 giờ.

Ngày nghỉ hàng tuần của thợ lương Về đây, có mấy tờ báo ở Bắc-Kỳ đăng tin rằng, chiều theo nghị định ngày 11 tháng mười năm 1936 của quan Toàn quyền...

Ngày nghỉ hàng tuần của thợ lương Về đây, có mấy tờ báo ở Bắc-Kỳ đăng tin rằng, chiều theo nghị định ngày 11 tháng mười năm 1936 của quan Toàn quyền...

Xin triển thuế trong 4 giờ đồng hồ mà bị quan đánh rất dữ dội

BÌNH-THUẬN. - Vào lối 8 giờ mai 12-12-36, quan xếp đồn Phan-rí, một viên cai đồn cũng quan phủ Hòa-da và bốn người hương chức làng Hải-tân đến xét bởi thuế sách y (patente) tại nhà Nguyễn-thanh-Thuân bảm họ ở làng ấy.

Quan phủ kêu ông Thuận hỏi: « Sao cứ đòi thuế sách y năm nay, sao chưa nộp? Ông Thuận trả lời: « Bảm quan lớn, con cũng muốn nộp sớm, ngặt vì chầy chửa ra tiền. Quan nổi giận: « Bấy giờ chịu đóng chưa? »

Đáp con chịu, 2 giờ chiều nay con sẽ nộp tại quan. Lời đáp của ông Thuận như thế, em ai và lễ phép có đến gì quấy dân mà quan ra cai lối đình, xóc tới tới mấy cái vào mặt, đến đòi ông Thuận phải nộp thuế sách y, quan lại hỏi: « Có tiền đóng bấy giờ không? Ông Thuận cũng xin hạn đến 2 giờ chiều. Quan lại và trong mặt. Mỗi lần quan hỏi mà trả lời y như trước là mỗi lần bị đánh và. Kể cả có bốn chập đánh. Lần sau quan kéo ghế ngồi xuống, rồi quan kêu lý trưởng làng Hải-tân tới, đánh vào mặt lý trưởng một thôi, bắt lý: « Tao đánh nó, sao mấy không trả nó lại? »

Trước cảnh trạng dân đơn kỹ, vợ Thuận nóng lòng, đứng ra nói: « Quan đánh chồng tôi quá chướng, chết đi còn gì. Lúc đó quan phủ cầm đá vữa muốn bước ra cửa, nghe nói trở lại nện cây đá vào vai bà này một cái mạnh. Người chỉ vợ Thuận xóc ra bảm: « Vợ Thuận mới đẻ... Quan phủ vừa đi ra bảm bảm. Một đầu lệ là quan phủ ra ra đánh đập, quan xếp đồn có đứng đó thấy rõ ràng, mà quan đồn vẫn lặng thinh.

Hiện ông Thuận bảm con mắt sưng cả hai bên mắt lại. Ông đã xin giấy chữa con quan thầy thuốc ở Phan thiết và kêu quan.

Giữa bởi kính 16 không tưởng, thế vợ có trở mặt cũng là (thờ) ch; huống đã xin triển cho 4 giờ... bản tâm đập đánh đến thế... nghiệp quá!

Muôn bán Một cái nhà lầu N-125 quai Đông-da Huế. Giá 1780000. Hồi tại Bán báo

BÁ = TƯỞC MÔNG = THẾ = TÔN

(LE COMTE DE MONTE-GRISTO) PHÁP - QUỐC LỊCH SỬ TIỂU - THUYẾT Tác - giả: Alexandre Dumas Số 128 Dịch - giả: Nam-Son

bằng con tôi... Bà-tước Mông-thế-tôn đương đứng nhìn bức ảnh, thì cảnh của một bên mở và bà-tước Mông-thế-tôn đương đứng nhìn bức ảnh...

thể-khánh; tôi ra trên đầu tiên dưới quyền chỉ huy của đó thông Bướm-mông; khi ấy tôi có thể hy vọng lên cao hơn nữa, và... biết đâu tôi không lên cao hơn nữa, nếu nhân cả nhà vua còn ở trên ngôi! Nhưng báo hại làm sao, cái cuộc cách mệnh thành bầy! Tôi từ bước mà đứng thân vào chính trị giới, vào công nghiệp giới...

mà lấy làm lạ về công. Chẳng chừa hề nghe ngài khen ngợi ai đến thế. Mông-thế-tôn nhận thấy lời nói của mình có hiệu quả rồi nên thêm: - Con chúng tôi ở ý thì khác hẳn, đời chúng tôi thì khác khác gì cho ai hết. Một-xếp trả lời: - Người như ngài, thì không chỉ ý là sơ sỏ; nước Pháp đây đã dân minh có kém, nhưng đối với khách thì hậu lắm. An-be xen vào - Thưa cha, có lẽ cha chưa được rõ bà-tước Mông-thế-tôn cho lắm. Những điều ngài thích đều ở ngoài thế giới này cả; ngài chỉ thích có cái giấy thông hành mà thôi. Mông-thế-tôn trả lời: - Lời phê bình tôi đó thật là đáng quá. Một-xếp nói: - Ngài biết chăng đường trong lại của ngài, và ngài đã chọn con đường đầy dẫy những bông hoa. Mông-thế-tôn trả lời: - Phải.

Và ngài cười cái cười mà quẹo không có nhà họa sĩ nào lột được hết tinh thần của nó, không nhà tâm lý học nào xét thấu ý nghĩa của nó. Một-xếp đi mà vẫn nói có chỉ của Mông thế tôn nên nói: - Nếu tôi không sợ làm nhục ngài, thì tôi sẽ xin mời ngài sang Thượng nghị viện cho biết: Hôm nay có buổi hội đặc biệt. - Xin cảm ơn và đi khi khác Hôm nay ngài đã hứa giờ thiệu tôi với bà-tước, vậy tôi xin đợi... An-be la lên: - Thôn mần tôi để không kìa. Mông-thế-tôn lộn lộn lấy lưng lại thì thấy bà-tước Mông-thế-tôn trước cửa phòng khách: bà đứng sừng sừng, mặt xanh mét, và khi Mông-thế-tôn quay lại nhìn bà thì bà đôi tay cầm tay đang chống vào khung cửa; bà đến đứng đó để được vài giây đồng hồ và nghe trọn câu nói của bà-tước Mông-thế-tôn. Mông-thế-tôn đứng dậy, khựng tay chào bà; bà cũng chào lại một

cách rất cung kính, nhưng có làm thỉnh lườn. Một-xếp hỏi: - Sao vậy? Phải chăng hơi nặng trong phòng này làm bà nó nhức như thế? An-be lật lật chạy lại gần Mai thiết thanh mà hỏi - Mẹ nghe có khỏe thì làm không? Bà cảm ơn bà: cha con ở g Me-xếp bằng cái cười. Bà nói: - Không tôi chỉ bảm đồng ý lần đầu được thấy người đã tránh cho nhà chúng ta những nỗi buồn rầu đau đớn. Bà lại bước thẳng lại chỗ Mông-thế-tôn đứng, bộ dạng như một bà hoàng hậu, và nói: - Thưa ngài, tôi xin cảm ơn ngài đã cứu sống con tôi. Mông-thế-tôn lại cười mỉm lần nữa, và chỉ thấp hơn nữa, mặt ngài có phần xanh hơn mặt Mai-thiết thanh. Ngài nói: - Thưa bà, bà-tước và bà để thường cho tôi một cách có lợi quá đáng. Cứ sống một người, tránh một mối lo ngại cho một ông cha, một mối thương tâm cho một bà mẹ, có gì là đáng khen đến thế. Bà bà-tước nói: - Con tôi rất lấy làm sung sướng mà được gặp ngài làm bạn; tôi xin cảm ơn đức Chúa Trời để xin nên cuộc gặp gỡ này. (Còn nữa)

